Numai moartea dezleagă în cele din urmă taina vieții unui om

On Ianuarie 18, 2010

Modelează-ți caracterul, știind că importanța unui eveniment este revelată numai după trecerea timpului și după ce vezi toată "imaginea" trasată de forța destinului.

Gloria unui căpitan atât de mărinimos cum a fost Magellan nu se va stinge în vremurile noastre. Printre alte multe virtuți care îl împodobeau, una era cu deosebire vrednică de relevat: că el a rămas întotdeauna cel mai statornic, cel mai neclintit dintre toți, chiar în cea mai mare nenorocire. A îndurat foamea cu mai multă răbdare decât oricine. N-a existat în lumea întreagă om care să se priceapă mai bine ca dânsul în știința hărților și a navigației. Şi că aceasta era adevărat, reiese din faptul că el a scos la iveală lucruri pe care nimeni nu a cutezat să le vadă sau să le descopere înaintea lui.

Numai moartea dezleagă în cele din urmă taina vieții unui om. Abia în ultima clipă, când ideea lui Magellan a biruit pe deplin, se vădește tragicul lăuntric al acestui om singuratic, căruia îi era îngăduit să poarte numai povara unei misiuni, dar să nu se bucure niciodată de reușita ei finală. Dintre milioanele de oameni, destinul a ales pentru trudă, numai pentru trudnica înfăptuire, pe omul acesta posac, taciturn, închis în el însuși - și care, cu o voință neclintită, era gata să sacrifice pentru ideea sa tot ce poseda în lumea această pământească, și mai mult decât atât: să-și dăruiască viața. Numai pentru amarnica muncă l-a chemat destinul, nu pentru bucurie. Şi l-a concediat ca pe un salahor, fără un dar, fără un cuvânt de mulțumire. Alții recoltează gloria operei sale, alții adună câștigul, alții sărbătoresc izbânda - căci aspru, cum fusese el însuși în toate și față de toți, voia să fie destinul față de soldatul acesta sever și neînduplecat.

*Numai un singur lucru, spre care râvnise cu toate puterile sufletului său, îi este îngăduit: să găsească drumul în jurul lumii. Dar nu i-a fost hărăzit și triumful reîntoarcerii - partea din urmă, mai fericită, a faptei sale. I-a fost dat numai să contemple, să țină în mână cununa biruinței, dar când a vrut să și-o pună pe cap, destinul a rostit un cuvânt: "De ajuns ! " și mâna ridicată cu atâta ardoare a căzut inertă, sleită de viață. **

Leadership: Imaginea faptei tale triumfătoare poate să îmbrace forma simbolică a unei viziuni raționalizată de "vederea la distanță" și să fie formalizată de controlul unui destin care pare trasat dinainte?

Conceptul de "fenomen original" al expresiei de unicitate atribuită lui Magellan, poate fi definit ca o concentrare de energii primare, funcții de susținere a devotamentului față de scopul urmărit care sunt definitorii pentru rezumarea unui alt concept (forma simbolic-arhetipală) propus de cântarul destinului. Mult timp se va pune întrebarea: a fost Magellan un nedreptățit al destinului sau doar un ostatic al destinului impus de un timp crâncen?

Dacă luăm în considerare codul de viață al destinului acestui neînfricat erou și formula succesului său, am putea spune că fapta lui măreață a depins nu doar de un simplu joc al destinului, pe parcursul celor aproape doi ani cât a durat expediția sa, ci de un factor atitudinal și decizional numit "calea cea dreaptă". De fapt, eșecul lui Magellan s-a datorat nivelului prea înalt al autosuficienței alimentate de avalanșa de emoții care au pus stăpânire pe întreaga lui ființă, chiar în momentul reușitei. El reprezintă un caz de efervescență mentală triumfătoare, fiindcă în ultimul moment, în loc să se întoarcă plin de lauri în Spania, s-a hazardat într-o acțiune aparent neînsemnată, dar care s-a dovedit a fi tocmai călcâiului lui Ahile.

A fost un plan croit dinainte? Sau, poate, a fost o răsucire a destinului determinat de întâmplări obișnuite, dar încheiate cu un rezultat neașteptat?

Magellan a vrut să-și demonstreze puterea și autoritatea în fața unui prăpădit trib de băștinași. Iată eroarea fatală din ultimul moment. De ce și-a pus viața în primejdie în ultima clipă, în ciuda tuturor avertismentelor primite din comandanților săi? De ce nu s-a izolat într-un turn al autosuficienței mântuitoare a „aleșilor"? Măcar asta l-ar fi salvat de la primejdie. Dar Magellan nu a știut să vadă prin "fum", adică a intrat pe o tendință de depreciere a viziunii, a continuat neabătut pe aceeași tendință de cucerire liniară, dar total ineficientă la sfârșit.

Leadership: Ești tentat să iei decizii prea devreme în situații care nu cer o reacție imediată, adică fără să iei în calcul tendința de a-ți vedea experiența de azi în lumina lucrurilor pe care le-ai experimentat odinioară?

Magellan a fost parțial rezultatul tendinței de a vedea ceea ce s-a așteptat să vadă, dar fără să pună în prim plan elementul neașteptat. Sau, cum spunea arheologul Albert Goodyear: *"Oamenii au tendința să vadă ceea ce se așteaptă să vadă și, când văd ceva la care nu se așteaptă, este destul de greu să-și schimbe punctul de vedere."* Am văzut că modul esențial de a acționa, specific liderilor, nu constă numai în acceptarea unui material de impresii dat de o vedere "la distanță", ci contează urmele activității spiritului în câmpul atemporal al conștiinței, care se află peste tot în egală măsură.

Ceea ce aparent a fost dat din partea unui destin generos, a fost penetrat de anume acte ale apercepției. Datul nu este decât ceea ce-i făurit prin acel act al conștiinței care îți spune dacă ceva nu este în deplină concordanță cu voia destinului. Sau, cum bine remarca scriitorul Daniel Castro: *"Avem tendința de a ne vedea experiența de azi în lumina lucrurilor pe care le-am experimentat odinioară. De aceea, suntem tentați să luăm decizii prea devreme în situații care nu cer o reacție imediată."*

Dimpotrivă, în decizia de ultim moment a lui Magellan se observă un ton narativ mai viu, mai animat, potrivit cu scenele de "luptă împotriva valurilor", el încercând parcă să-și scrie povestea de succes încăpățânându-se să se bucure de un "ultim val". Surprindem aici un realism robust, unde elocința povestitorului se încurcă uneori și își pierde suflul. Şi de această dată, momentul care ne lămurește cel mai bine asupra acestui fapt straniu, de a nu fi pe aceeași undă cu planul inițial al destinului, este tocmai punctul de frontieră al "imposibilului".

Leadership: Ceea ce aștepți să se întâmple influențează lucrul asupra căruia te concentrezi, iar ceea ce vezi influențează opțiunile pe care le ai la îndemână ca să schimbi ceea ce vei deveni?

A vorbi despre Magellan, de triumful și eșecul sau concomitent, pare a nu mai fi cu putință altfel decât pășind pe cărări bătătorite de cinci secole și mai bine încoace. Şi totuși, ni-l readucem mereu în minte și în actualitate, prin fapta sa nemuritoare, nu scoțându-l din uitare, ci pentru a răspunde pozitiv necesității de a ne întâlni încă o dată și de fiecare dată cu simbolul cel mai înalt al spiritualității: "Porumbelul", adică libertatea și liberul arbitru.

Datorită faptului că porumbelul se întoarce acasă cât mai curând posibil, destinul lui funcționează fără cusur. Cu alte cuvinte, odată ce ți-ai terminat misiunea, nu te hazarda să întreprinzi alte misiuni care ți-ar periclita viața și destinul. Întoarce-te la cine ești cu adevărat !

"Atâta i-a fost dat lui Magellan, numai atât: fapta însăși, dar nu și aureola ei, nu și gloria ei vremelnică. De aceea nimic nu e mai adânc emoționant decât să recitim testamentul lui

Magellan, acum, după ce voința vieții sale s-a adeverit și a devenit o realitate. Ursita i-a refuzat tot ce solicitase cu atâta smerenie în ora aceea a plecării. Nimic din ceea ce dobândise prin luptă, pentru el și pentru ai săi, nimic din ce era prevăzut în acea Capitulacion nu i se mai recunoaște. Niciuna, într-adevăr, nici măcar una din toate acele dispoziții pe care el le exprimase cu atâta cumpănire și prevedere în testamentul său nu se mai acordă urmașilor lui după moartea sa eroică; fără cruțare, îi este interzisă realizarea oricărei dorințe a sa, chiar a celei mai curate și mai pioase."

Şi din datoria de a împărtăși destinul acestui erou intrat veșnic în istorie, întărindu-ne puterile ființei din ceea ce geniul său ne-a lăsat moștenire în scurta și scânteietoarea lui existență printre noi, să încercăm să ne asumăm o lecție importantă de viață: "Ceea ce aștepți să se întâmple influențează lucrul asupra căruia te concentrezi, iar ceea ce vezi influențează opțiunile pe care le ai la îndemână ca să schimbi ceea ce vei deveni."

Leadershipul este realitatea pe care trebuie s-o vezi de departe înainte ca ea să te surprindă în mod fatal din cauza unei întâmplări care iese din cotidian.

Numai moartea dezleagă în cele din urmă taina vieții unui om, dacă ne gândim la faptul că ceea ce Magellan a lăsat moștenire lumii întregi, rostul întregii sale călătorii, a fost o idee. După cum bine scria Ştefan Zweig:

"Mai mult decât oricine altcineva. Magellan a dovedit pentru toate timpurile că o idee, dacă e purtată de aripile geniului, dacă e dusă mereu și hotărât înainte de o pasiune, se vădește la urmă mai puternică decât toate elementele naturii. Magellan a arătat că un singur om, cu scurta și trecătoarea lui viață, poate transforma într-o realitate și într-un adevăr nepieritor ceea ce fusese numai o dorință, numai un vis pentru sute de generații."

Dincolo de ce s-a scris și se va scrie despre opera lui Magellan, fapta exemplară, misiunea și confruntările cu neprevăzutul pe care el le-a inițiat, continuând să fie găzduite în memoria timpului, ele sunt o dovadă a interesului viu păstrat pentru opera pe care Dumnezeu i-a pregătit-o numai lui, cu siguranță una demnă de marea scenă de dincolo de orizont. Nu-l vom uita niciodată !

* Notă: Stefan Zweig - *Magellan* , Editura Albatros, 1987.

Source: https://neculaifantanaru.com/numai-moartea-dezleaga-in-cele-din-urma-taina-vietii-unui-o